

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Σαράντα Έξι

Jeff Pippenger
2026-02-12

Αριθμός Σαράντα Έξι

Η Καισάρεια Φιλίππου έως την Καισάρεια τη Θυλασσία αντιπροσωπεύει την περίοδο από την τρίτη έως την ενάτη ώρα, η οποία διαιρείται κατά την έκτη ώρα. Η διαίρεση από Καισάρεια σε Καισάρεια ήταν το Όρος της Μεταμορφώσεως. Το Όρος της Μεταμορφώσεως ευθυγραμμίζει δύο άλλες γραμμές προς το ορόσημο των τριών βημάτων που προηγούνται του Πεντηκοστιανού κυριακάτικου νόμου κατά πέντε ημέρες.

Στο Όρος, ο Θεός ο Πατέρας μίλησε δεύτερη φορά. Την πρώτη φορά μίλησε κατά το βάπτισμα του Χριστού, ενώ την τελευταία φορά λίγο πριν από τον σταυρό.

Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη· και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με από την ώραν ταύτην· αλλά διά τούτο ήλθον εις την ώραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου το όνομα. Τότε ήλθεν φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Και εδόξασα αυτό, και πάλιν θέλω δοξάσει. Ο όγλος λοιπόν, ο ιστάμενος εκεί και ακούσας, έλεγεν ότι έγεινε βροντή· άλλοι έλεγον· Άγγελος ελάλησεν προς αυτόν. Ιωάννης 12:27–29.

Ο Θεός δοξάζει το όνομά Του όταν σφραγίζει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες και γράφει επάνω τους το όνομά Του.

Τον νικόντα θέλω κάμει στόλον εν τω ναώ του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω· και θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού μου, και το όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, ήτις καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου· και το νέον μου όνομα. Όστις έχει ους, ας ακούσει τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Αποκάλυψις 3:12, 13.

Στο Όρος της Μεταμορφώσεως, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης ήταν οι μόνοι μαθητές που ήταν παρόντες, καθώς ήταν και κατά την ανάσταση της θυγατρός του Ίαείρου και επίσης πάλι στη Γεθσημανή. Η Γεθσημανή, παρομοίως προς την ομιλία του Πατρός στο κατά Ιωάννην δώδεκα, ήλθε ακριβώς πριν από τον σταυρό. Η Γεθσημανή σημαίνει «ελαιοτριβείο», προσδιορίζοντας τη δοκιμασία του ελαίου των παρθένων. Η Γεθσημανή είναι η «κρίση» που φέρνει την ψυχή «πρόσωπο προς πρόσωπο με τον θάνατο», και οι φρόνιμες παρθένοι περνούν τη δοκιμασία, διότι στη δοκιμασία του δευτέρου ναού ήλθαν πρόσωπο προς πρόσωπο με τη ζωή, καθώς ο Ιησούς edίδαξε «πρόσωπο προς πρόσωπο» επί τριάντα ημέρες.

Η πρώτη φορά που μίλησε ο Πατέρας ήταν κατά το βάπτισμα του Χριστού, και η πρώτη φορά που παρέλαβε αποκλειστικά τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη ήταν όταν αναστήθηκε η δωδεκαετής θυγατέρα του Ίαείρου. Η ανάσταση της δωδεκαετούς παρθένου αντιστοιχεί στο

βάπτισμα του Χριστού, το οποίο συμβολίζει τη δύναμη της αναστάσεως. Η ανάσταση της θυγατέρας του Ίαείρου αντιστοιχεί στο βάπτισμα του Χριστού και στην Καισάρεια Φιλίππου. Η Γεθσημανή και η ταραχή του Χριστού, όταν μίλησε ο Πατέρας λίγο πριν από τον σταυρό, αντιστοιχούν στην Καισάρεια Μαριτίμα.

Γραμμή επί γραμμῆν, ο Πέτρος αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες που σφραγίζονται στην Καισάρεια Φιλίππου, όταν το όνομα του Σίμωνος Βαριωνά μεταβάλλεται σε Πέτρο. Αφού σφραγιστεί στο Πάνιον, το οποίο είναι η Καισάρεια Φιλίππου, ο Πέτρος προχωρεί προς την έκτη ώρα του Όρους, όπου υψώνεται ως σημαιοσήμον, καθώς συνεχίζει για να ανταποκριθεί στην κλήση του Κορνηλίου στην Καισάρεια τη Θαλασσία. Στην Καισάρεια Φιλίππου ο Πέτρος εγκαταλείπει τη συνάθροιση στρατοπέδου του Exeter με τη σφραγίδα του Θεού και το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου προς διακήρυξη. Το μήνυμα του Ισλάμ, όπως παριστάνεται από την εορτή των σαλπύγων, μεταφέρει τον Πέτρο onward στην Καισάρεια παρά τη θάλασσα. Το μήνυμα του Ισλάμ υψώνει τον Πέτρο ενώπιον της θεάσεως του κόσμου, διότι ο Πέτρος έχει προείπει την προφητική άφιξη του Ισλάμ πριν από την εορτή των σαλπύγων.

Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Ἡλίαν τὸν προφήτην πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν μεγάλην καὶ φοβερὰν ἡμέραν τοῦ Κυρίου· καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέψει τὴν καρδίαν τῶν πατέρων πρὸς τὰ τέκνα, καὶ τὴν καρδίαν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν, μήποτε ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν μὲ κατάραν. Μαλαχίας 4:5, 6.

Γραμμή επάνω σε γραμμή, το μήνυμα του Ηλία είναι το μήνυμα που θεμελιώνεται στην εναρμόνιση των πατέρων με τα τέκνα τους. Ο Ηλίας ήταν ο Πατήρ Μίλλερ, ο οποίος απεικονίζει τα τέκνα του. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι τα τέκνα του Ουίλλιαμ Μίλλερ, και το να επιστραφούν οι καρδιές του Μίλλερ προς τα τέκνα του σημαίνει να εναρμονισθεί η Μίλλεριτική ιστορία με την ιστορία του Ηλία, καθώς επίσης και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής με τον αγγελιοφόρο που συνδέεται με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Ένα στοιχείο της εναρμόνισης αυτών των τεσσάρων γραμμών είναι ότι, σε καθεμία από τις ιστορίες δοκιμασίας του Ηλία, του Ιωάννη και του Μίλλερ, το μόνο μήνυμα παρούσης αληθείας ήταν το μήνυμα που ήλθε μέσω του αγγελιοφόρου.

Και ο Ηλίας ο Θεσβίτης, από τους κατοίκους της Γαλαάδ, είπε προς τον Αχαάβ: Ζει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι, ότι δεν θα υπάρξει ούτε δροσιά ούτε βροχή κατά τα έτη αυτά, εμῆ μόνον κατά τον λόγον μου. Β΄ Βασιλέων 17:1.

Η αδελφή White είναι σαφής ότι όσοι δεν αποδέχθηκαν το μήνυμα του Ιωάννη, τον οποίον ο Ιησούς προσδιόρισε ως Ηλία, δεν θα ωφελούνταν από τις διδασκαλίες του Ιησού· και επίσης ότι όσοι απέρριψαν το μήνυμα του Miller, όπως αυτό παριστάνεται ως το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Συνοδευτικό της αναγγελίας του Ηλία ότι βροχή θα ερχόταν μόνο κατόπιν της δικής του προσταγής, ήταν η τελική δοκιμασία, η οποία περιλάμβανε την εντολή να επιλεγεί μεταξύ του μηνύματος του Ηλία ή του μηνύματος του Βάαλ. Το προφητικό σύμβολο του «έως τότε» εναρμονίζει το Όρος Κάρμηλος του Ηλία με τον νόμο της Κυριακής.

Και απέστειλεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ συνήγαγε τοὺς προφῆτας εἰς τὸ ὄρος Κάρμηλον. Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἥλιος πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπεν· Ἔως πότε χωLANEῖτε μεταξύ δύο φρονημάτων; ἐὰν ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεός, ἀκολουθεῖτε αὐτῷ· ἀλλ' ἐὰν ὁ Βάαλ, τότε ἀκολουθεῖτε αὐτῷ. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον. Τότε εἶπεν ὁ Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ, μόνον ἐγὼ, ἀπέμεινα προφήτης τοῦ Κυρίου· οἱ δὲ προφῆται τοῦ Βάαλ εἶναι τετρακόσιοι πεντήκοντα ἄνδρες. Ἄς δώσουν λοιπὸν εἰς ἡμᾶς δύο μόσχους· καὶ ἄς ἐκλέξουν δι' ἑαυτοὺς τὸν ἕνα μόσχον, καὶ ἄς κατατεμαχίσουν αὐτόν, καὶ ἄς ἐπιθέσουν αὐτόν ἐπὶ ξύλων, πῦρ δὲ ἄς μὴ θέσουν ὑποκάτω· καὶ ἐγὼ θέλω ἐτοιμάσει τὸν ἄλλον μόσχον, καὶ θέλω ἐπιθέσει αὐτόν ἐπὶ ξύλων, καὶ πῦρ δὲν θέλω θέσει ὑποκάτω· καὶ ἐσεῖς ἐπικαλεσθῆτε τὸ ὄνομα τῶν θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ θέλω ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἀποκριθῆ διὰ πυρός, αὐτὸς ἔστω Θεός. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Καλῶς ἐλαλήθη. Γ' Βασιλειῶν 18:20–24.

Ἡ δοκιμασία του Καρμήλου ἦταν ἡ ἐπιλογή μεταξύ δύο μηνυμάτων. Μια δοκιμασία μεταξύ ἀληθινῆς καὶ ψευδούς προφητείας, καὶ μεταξύ του ἀγγελιοφόρου Ηλία καὶ τῶν προφητῶν που κάθονταν στὴν τράπεζα τῆς Ιεζάβελ. Ἀφορούσε τὸν ἀγγελιοφόρο καὶ τὸ μήνυμα. Τὸ 1844, ὁ Κάρμηλος ἐπαναλήφθηκε, καθὼς ὁ Κύριος ἐπέφερε μιὰ δοκιμασία ἡ ὁποία κατέδειξε τὸν Μίλλερ ὡς τὸν ἀληθινὸ προφήτη, καὶ τὸ μήνυμα τοῦ Μίλλερ ὡς τὴ δρόσο καὶ τὴ βροχή. Ἡ διάκριση μεταξύ τοῦ ἀληθινοῦ προφήτη καὶ τοῦ ἀληθινοῦ μηνύματος, σε ἀντιδιαστολή πρὸς τὸν ψευδῆ προφήτη καὶ τὸ ψευδὲς μήνυμα, παραστάθηκε στὴ στρατοπεδικὴ συνάθροιση τοῦ Exeter ἀπὸ τὴ σκηνὴ τοῦ Exeter καὶ τὴ σκηνὴ τῆς ομάδας τοῦ Watertown. Δύο σκηνές τοῦ μαρτυρίου που ἀντιπροσώπευαν τὸ ἀληθινὸ σε ἀντιδιαστολή πρὸς τὸ ψευδές. Ἡ διάκριση που ἐγίνε στὸν Κάρμηλο καὶ στὴν ἱστορία τοῦ 1844 ταυτοποιεῖται στὴν Καισάρεια τοῦ Φιλίππου, ὅταν ὁ Πέτρος σφραγίζεται καὶ ἀνυψώνεται στὸ Ὄρος ὡς σημεῖο. Ἀνυψώθηκε ἐπειδὴ εἶχε διακηρύξει ὅτι τὸ μήνυμά του ἦταν τὸ μόνον ἀληθινὸ μήνυμα τῆς ὀψιμῆς βροχῆς. Ἀνυψώθηκε ὅταν ἡ πρόρρησή του ἐκπληρώθηκε.

Ἡ εορτὴ τῶν σαλπύγγων εἶναι ἡ τρίτη καὶ ἡ λυδία λίθος στὴν Πεντηκοστιανὴ περίοδο, καὶ πρὶν ἀπὸ τὴ λυδία λίθο ὁ Πέτρος προσδιορίζει ὅτι τὸ Ἰσλάμ πρόκειται νὰ ἀφεθεῖ ἐλεύθερο, ὥστε νὰ σημάνει τὴν ἐναρξὴ τῆς διακήρυξης τῆς Κραυγῆς τοῦ Μεσονυκτίου. Ἡ ἐκπλήρωση τῆς προφητείας εἶναι ἐκείνη που κατέστησε σαφῆ τὴ διάκριση μεταξύ τῶν Μιλλεριτῶν καὶ τῶν Προτεσταντῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουν τὸν προηγούμενο λαὸ τῆς διαθήκης που παρακάμπτεται. Ὁ Ἥλιος θανάτωσε προσωπικά τοὺς ψευδοπροφῆτες, ἀφοῦ ἡ διάκριση μεταξύ ἀληθοῦς καὶ ψευδούς εἶχε φανερωθεῖ. Ἡ διάκριση γίνεται κατὰ τὴν εορτὴ τῶν σαλπύγγων, ὅταν ἐκπληρώνεται μιὰ πρόρρηση σχετικὰ με τὸ Ἰσλάμ.

Ἡ Μεσονύκτια Κραυγὴ τῆς Μιλλεριτικῆς ἱστορίας ἦταν μιὰ προφητεία που διορθώθηκε καὶ κατόπιν ἐκπληρώθηκε. Ἐκπληρώθηκε στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1844, ἐνῶ ἡ ἀρχικὴ κατανόηση τοῦ Μίλλερ σχετικὰ με τὴ Μεσονύκτια Κραυγὴ ἦταν τὸ ἔτος 1843. Ὁ Σάμουελ Σνόου ἀντιπροσωπεύει τὴ διόρθωση τοῦ μηνύματος, καὶ τὸ μήνυμά του ἐγίνε γνωστὸ ὡς τὸ «ἀληθινὸ» μήνυμα τῆς Μεσονύκτιας Κραυγῆς.

Τὸ 1844 υπῆρξε ἀπεικόνιση τῆς διακρίσεως μεταξύ τοῦ μηνύματος τοῦ Μίλλερ καὶ τοῦ μηνύματος τῶν Προτεσταντῶν. Κατὰ τὴ διαδικασία τῆς δοκιμασίας, οἱ Προτεστάντες ἐφονεύθησαν ἀπὸ τὸν

Μίλλερ και τότε κατέστησαν αποστατικός Προτεσταντισμός, οι θυγατέρες της Ρώμης, οι ιερείς της Ιεζάβελ. Η διάκριση εμφανώθη είτε διά της αποδοχής είτε διά της απορρίψεως του προφητικού μηνύματος. Με τον Ιωάννη και τον Μίλλερ, το προφητικό μήνυμα εξέθεσε το ψευδές μήνυμα του πρώην λαού της διαθήκης, ο οποίος παραμεριζόταν. Το μήνυμα του Ηλία διεκήρυττε ότι δεν θα υπήρχε βροχή παρά μόνον κατά τον λόγον του, και έπειτα από τριάμισι έτη επρόκειτο να φανερωθεί η δοκιμή εκείνου του ισχυρισμού.

Και συνέβη, όταν ο Αχαάβ είδε τον Ηλία, ο Αχαάβ είπε προς αυτόν: Εσύ είσαι εκείνος που ταραίζει τον Ισραήλ; Και εκείνος απάντησε: Εγώ δεν ετάραξα τον Ισραήλ, αλλά εσύ και ο οίκος του πατρός σου, διότι εγκαταλείψατε τις εντολές του Κυρίου, και εσύ ακολούθησες τους Βααλίμ. Τώρα λοιπόν στείλε, και σύναξέ μου όλον τον Ισραήλ στο όρος Κάρμηλος, και τους προφήτες του Βάαλ τετρακοσίους πενήντα, και τους προφήτες των αλσών τετρακοσίους, οι οποίοι τρώγουν στην τράπεζα της Ιεζάβελ. 1 Βασιλέων 18:17–19.

Η διάκριση μεταξύ του ψευδούς και του αληθούς, είτε επρόκειτο για τον αγγελιαφόρο είτε για το μήνυμα, πραγματοποιήθηκε μέσω μιας διαδικασίας δοκιμής που περιλάμβανε κατηγορίες τόσο εναντίον του μηνύματος όσο και εναντίον του αγγελιαφόρου. Ο Ηλίας ήταν εκείνος που κατηγορήθηκε ότι ταραξε τον Ισραήλ, διότι το μήνυμά του είχε σταματήσει τη βροχή. Εάν συνέχιζε να βρέχει στον Ισραήλ, δεν θα είχε εγερθεί κανένα ζήτημα σχετικά με τον Ηλία. Το ζήτημα βασιζόταν στην προφητεία του Ηλία και στην εκπλήρωσή της κατά τη διάρκεια των τριάμισι ετών.

Όταν ο Πέτρος βρίσκεται στη λυδία λίθο της Καισαρείας του Φιλίππου, η οποία είναι η εορτή των σαλπύγγων, και επίσης εκεί όπου λύεται ο όνος, επισημαίνεται η αρχή του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Ο Πέτρος, ως άλλος Ηλίας, μόλις έχει γίνει μάρτυρας της επιβεβαίωσης της προφητείας του, και η διάκριση μεταξύ του αληθούς και του ψευδούς έχει καταδειχθεί ώστε να τη δουν όλοι. Η επιβεβαίωση της προφητείας παριστάνεται από την εορτή των σαλπύγγων — η οποία είναι η λυδία λίθος. Η προφητεία προτυπώθηκε τόσο από το 1840 όσο και από το 1844, όπου μία προφητεία διορθώνεται και κατόπιν εκπληρώνεται. Η διορθωμένη προφητεία του Josiah Litch ενδυνάμωσε τον πρώτο άγγελο στις 11 Αυγούστου 1840, και η προφητεία του έτους 1843 από τον Miller διορθώθηκε από τον Snow.

«Κατά το έτος 1840, μια ακόμη αξιοσημείωτη εκπλήρωση προφητείας προκάλεσε ευρύ ενδιαφέρον. Δύο έτη νωρίτερα, ο Ιωσίας Λιτς, ένας από τους εξέχοντες κήρυκες που ανήγγελλαν τη δευτέρα παρουσία, είχε δημοσιεύσει μια ερμηνευτική έκθεση της Αποκαλύψεως 9, προλέγοντας την πτώση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του, αυτή η δύναμη επρόκειτο να ανατραπεί... στις 11 Αυγούστου 1840, οπότε η οθωμανική εξουσία στην Κωνσταντινούπολη δύναται να αναμένεται ότι θα συντριβεί. Και τούτο, πιστεύω, θα αποδειχθεί ότι είναι πράγματι έτσι.»

«Ακριβώς κατά τον προσδιορισμένο καιρό, η Τουρκία, μέσω των πρεσβευτών της, αποδέχθηκε την προστασία των συμμαχικών δυνάμεων της Ευρώπης και έτσι έθεσε τον εαυτό της υπό τον έλεγχο χριστιανικών εθνών. Το γεγονός εκπλήρωσε ακριβώς την προφητεία. Όταν αυτό έγινε γνωστό, πλήθη πείσθηκαν για την ορθότητα των αρχών της προφητικής ερμηνείας που είχαν υιοθετήσει ο Μίλλερ και οι συνεργάτες του, και δόθηκε μία θαυμαστή ώθηση στο

κίνημα της παρουσίας. Άνδρες μορφώσεως και κύρους ενώθηκαν με τον Μίλλερ, τόσο στο κήρυγμα όσο και στη δημοσίευση των απόψεών του, και από το 1840 έως το 1844 το έργο επεκτάθηκε ταχέως.» The Great Controversy, 334, 335.

Η προφητεία του Λιτς αφορούσε το Ισλάμ, και η προφητεία του Σνόου αφορούσε την κεκλεισμένη θύρα. Όταν η προφητεία του Λιτς εκπληρώθηκε, η μεθοδολογία που θεμελίωσε το μήνυμα έγινε αποδεκτή, και όσοι αποδέχθηκαν το μήνυμα «ενώθηκαν» με τον αγγελιαφόρο. Τόσο το μήνυμα όσο και ο αγγελιαφόρος αναγνωρίστηκαν στην εκπλήρωση της προφητείας. Η προφητεία του Λιτς αφορούσε το Ισλάμ, και η προφητεία του Σνόου αφορούσε την κεκλεισμένη θύρα.

«Είδα τον λαό του Θεού χαρούμενο μέσα στην προσδοκία, να αναμένει τον Κύριό του. Αλλά ο Θεός είχε σκοπό να τους δοκιμάσει. Το χέρι Του κάλυψε ένα σφάλμα στον υπολογισμό των προφητικών περιόδων. Εκείνοι που ανέμεναν τον Κύριό τους δεν ανακάλυψαν αυτό το σφάλμα, και οι πλέον μορφωμένοι άνδρες, οι οποίοι αντιτίθεντο στον χρόνο, επίσης δεν κατόρθωσαν να το διακρίνουν. Ο Θεός είχε σκοπό ο λαός Του να συναντήσει απογοήτευση. Ο χρόνος παρήλθε, και εκείνοι που είχαν αναμένει με χαρούμενη προσδοκία τον Σωτήρα τους έγιναν λυπημένοι και αποκαρδιωμένοι, ενώ εκείνοι που δεν είχαν αγαπήσει την εμφάνιση του Ιησού, αλλά είχαν δεχθεί το μήνυμα από φόβο, ευχαριστήθηκαν που δεν ήλθε κατά τον καιρό της προσδοκίας. Η ομολογία τους δεν είχε επηρεάσει την καρδιά ούτε είχε καθαρίσει τη ζωή. Η παρέλευση του χρόνου ήταν άριστα υπολογισμένη ώστε να αποκαλύψει τέτοιες καρδιές. Αυτοί ήταν οι πρώτοι που στράφηκαν και χλεύασαν τους θλιμμένους, απογοητευμένους εκείνους που πραγματικά αγαπούσαν την εμφάνιση του Σωτήρος τους. Είδα τη σοφία του Θεού στο ότι δοκίμαζε τον λαό Του και τους έδινε μια διερευνητική δοκιμασία, για να ανακαλύψει εκείνους που θα οπισθοχωρούσαν και θα επέστρεφαν πίσω στην ώρα της δοκιμασίας.»

«Ο Ιησούς και όλο το ουράνιο στράτευμα έβλεπαν με συμπάθεια και αγάπη εκείνους οι οποίοι, με γλυκιά προσδοκία, είχαν ποθήσει να δουν Εκείνον τον οποίον αγαπούσαν οι ψυχές τους. Άγγελοι περιέπτατο γύρω τους, για να τους στηρίξουν κατά την ώρα της δοκιμασίας τους. Εκείνοι που είχαν αμελήσει να δεχθούν το ουράνιο μήνυμα αφέθηκαν στο σκότος, και η οργή του Θεού εξήφθη εναντίον τους, επειδή δεν ήθελαν να δεχθούν το φως το οποίο τους είχε αποστείλει από τον ουρανό. Εκείνοι οι πιστοί, απογοητευμένοι, οι οποίοι δεν μπορούσαν να κατανοήσουν γιατί ο Κύριός τους δεν ήλθε, δεν αφέθηκαν στο σκότος. Και πάλι οδηγήθηκαν στις Γραφές τους, για να ερευνήσουν τις προφητικές περιόδους. Η χείρ του Κυρίου απομακρύνθηκε από τους αριθμούς, και το σφάλμα εξηγήθηκε. Είδαν ότι οι προφητικές περίοδοι έφθαναν έως το 1844, και ότι τα ίδια τεκμήρια τα οποία είχαν παρουσιάσει για να δείξουν ότι οι προφητικές περίοδοι έκλειναν το 1843, αποδείκνυαν ότι θα έληγαν το 1844. Φως από τον Λόγο του Θεού έλαμψε επάνω στη θέση τους, και ανακάλυψαν χρόνο καθυστέρησης — “Though it [the vision] tarry, wait for it.” Μέσα στην αγάπη τους για την άμεση έλευση του Χριστού, είχαν παραβλέψει την καθυστέρηση της οράσεως, η οποία ήταν υπολογισμένη να φανερώσει τους αληθινά προσμένοντες. Και πάλι είχαν ένα χρονικό σημείο. Εντούτοις, είδα ότι πολλοί από αυτούς δεν μπορούσαν να υψωθούν πάνω από τη βαριά τους απογοήτευση, ώστε να έχουν εκείνον τον βαθμό ζήλου και ενεργητικότητας που είχε χαρακτηρίσει την πίστη τους το 1843.»

«Ο Σατανάς και οι άγγελοί του θριάμβευσαν επ’ αυτών, και όσοι δεν ήθελαν να δεχθούν το μήνυμα συνεχάρησαν τον εαυτό τους για τη διορατική τους κρίση και τη σοφία τους που δεν είχαν δεχθεί την πλάνη, όπως την αποκαλούσαν. Δεν αντιλαμβάνονταν ότι απέρριπταν τη βουλή του Θεού εναντίον του εαυτού τους και ότι εργάζονταν σε ένωση με τον Σατανά και τους αγγέλους του, ώστε να φέρουν σύγχυση στον λαό του Θεού, ο οποίος ζούσε το εξ ουρανού σταλμένο μήνυμα.»

«Οι πιστοί στο μήνυμα αυτό καταπιέζονταν μέσα στις εκκλησίες. Για ένα διάστημα, εκείνοι που δεν ήθελαν να δεχθούν το μήνυμα συγκρατούνταν από τον φόβο και δεν εκδήλωναν τα αισθήματα της καρδιάς τους· αλλά η παρέλευση του χρόνου αποκάλυψε τα αληθινά τους αισθήματα. Επιθυμούσαν να φιμώσουν τη μαρτυρία την οποία όσοι ανέμεναν αισθάνονταν υποχρεωμένοι να δώσουν, ότι οι προφητικές περίοδοι εκτείνονταν έως το 1844. Με σαφήνεια οι πιστοί εξήγησαν το σφάλμα τους και παρέθεσαν τους λόγους για τους οποίους ανέμεναν τον Κύριό τους το 1844. Οι αντίπαλοί τους δεν μπορούσαν να προβάλουν κανένα επιχείρημα εναντίον των ισχυρών λόγων που είχαν παρουσιαστεί. Ωστόσο, η οργή των εκκλησιών εξάφθηκε· ήταν αποφασισμένοι να μην ακούσουν τα αποδεικτικά στοιχεία και να αποκλείσουν τη μαρτυρία από τις εκκλησίες, ώστε οι άλλοι να μην μπορέσουν να την ακούσουν. Εκείνοι που δεν τολμούσαν να στερήσουν από τους άλλους το φως που τους είχε δώσει ο Θεός, αποκλείστηκαν από τις εκκλησίες· αλλά ο Ιησούς ήταν μαζί τους, και αυτοί χαίρονταν στο φως του προσώπου Του. Ήταν προετοιμασμένοι να δεχθούν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου.» Early Writings, 235–237.

Ο Πέτρος αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίες, όπως ο Litch, παρουσιάζουν μια διορθωμένη πρόρρηση σχετικά με το Ισλάμ και το τέλος μιας βασιλείας· και, όπως ο Snow, ο Πέτρος επίσης παρουσιάζει μια διορθωμένη πρόρρηση περί της κλειστής θύρας. Το μήνυμα του Litch για το δεύτερο αλίμονο του Ισλάμ ήταν μια εξωτερική πρόρρηση, και η κλειστή θύρα του Snow ήταν μια εσωτερική πρόρρηση. Για τον Snow, το έργο άρχισε όταν ο Κύριος απέσυρε το χέρι Του από τους αριθμούς, και τότε έγινε φανερό ότι τα ίδια εκείνα στοιχεία τα οποία προηγουμένως θεωρούνταν ότι αποδείκνυαν το 1843, στην πραγματικότητα αποδείκνυαν την 22α Οκτωβρίου 1844. Για τον Litch ήταν ένας υπολογισμός ο οποίος, όταν εκπληρώθηκε, έφερε τον άγγελο της Αποκάλυψης δέκα να σταθεί επάνω στη γη και στη θάλασσα.

Το γεγονός ότι ο Litch επανυπολόγισε την πρόβλεψή του δέκα ημέρες πριν από την εκπλήρωσή της προσδιορίζει το έργο της διόρθωσης μιας προηγουμένης πρόβλεψης ως δοκιμασία. Είναι άραγε η αρχή το 1840 και το τέλος το 1844 πράγματι προφητικό σύμβολο μιας πρόβλεψης που επανυπολογίζεται ώστε να καταστεί η αληθινή Κραυγή του Μεσονυκτίου; Μήπως το άλφα και το ωμέγα της Μιλλεριτικής ιστορίας, που κατέληξε στη διακήρυξη της Κραυγής του Μεσονυκτίου, τυποποιεί πράγματι τα προφητικά χαρακτηριστικά της αληθινής Κραυγής του Μεσονυκτίου των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων;

Κατά αμφοτέρες τις περιόδους της διακήρυξης της διορθωμένης προρρήσεως, εκδηλώθηκε αντιλογία εναντίον του Μιλλεριτικού αγγέλματος, διότι το άγγελμα αναστάτωνε τον λαό. Όταν ο Πέτρος στέκεται στην Καισάρεια του Φιλίππου, υπάρχει αντιλογία σχετικά με το άγγελμα που είχε αρχίσει πριν από την Καισάρεια του Φιλίππου, διότι η εκπλήρωση επιβεβαιώνει ότι μόνο κατά τον λόγο του Πέτρου θα έπιπτε το άγγελμα της βροχής. Η Καισάρεια του Φιλίππου είναι η εορτή των

σαλπίγγων και εναρμονίζεται με την αποστολή από τον Χριστό δύο μαθητών, που αντιπροσωπεύουν τον δεύτερο άγγελο, για να λύσουν τον όνον του Ισλάμ. Η λύση του όνου του Ισλάμ αναγγέλλει την έναρξη του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου στην κατασκήνωση του Exeter, διότι, αφικνούμενος έφιππος μία ημέρα αργότερα, στις 13 Αυγούστου, ο Samuel Snow, ο οποίος είχε βραδύνει αντί να φθάσει κατά την εναρκτήρια ημέρα, σηματοδοτεί το τέλος του χρόνου της καθυστερήσεως και την έναρξη του αγγέλματος που θα μεταφερόταν ως παλιρροϊκό κύμα όταν η συνάθροιση έληγε στις 17.

Η αντιλογία της ιστορίας των Μιλλεριτών, οι κατηγορίες του βασιλέως Αχαάβ και η αντίσταση των σχολαστικών Ιουδαίων καθώς ο Χριστός εισήρχετο στα Ιεροσόλυμα, όλα προσδιορίζουν μία διαμάχη που φθάνει στο συμπέρασμά της κατά την εορτή των σαλπίγγων, όταν λύεται ο όνος. Το λύσιμο του όνου αποτελεί την επιβεβαίωση μιας προφητείας η οποία προσδιορίζει μία κεκλεισμένη θύρα επί του Αντβεντισμού στην αρχή, στην Καισάρεια Φιλίππου, και μία κεκλεισμένη θύρα στο τέλος της περιόδου, στην Καισάρεια τη Θαλασσία. Ο όνος είναι σύμβολο του Ισλάμ του τρίτου ουαί, το οποίο πλήττει τις Ηνωμένες Πολιτείες, περιλαμβανομένου του Νάσβιλ, στο Τενεσί. Η αποτυχούσα πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020 διορθώνεται τώρα προοδευτικώς, καθώς ο Κύριος αποσύρει την χείρα Του και αποσφραγίζει την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού. Αυτή η αποσφράγιση άρχισε στην έρημο τον Ιούλιο του 2023.

Το όραμα του Δανιήλ ένδεκα

Η εορτή των σαλπίγγων αντιπροσωπεύει την έβδομη σάλπιγγα, η οποία είναι το τρίτο ουαί, το οποίο είναι το Ισλάμ. Μία σάλπιγγα είναι ένα εξωτερικό προειδοποιητικό μήνυμα πολέμου, αλλά μπορεί επίσης να νοηθεί ως εσωτερική κλήση σε αγία σύναξη. Ως η λυδία λίθος που αρχίζει όταν ολοκληρώνονται οι τριάντα ημέρες της δοκιμασίας του δευτέρου ναού, αποτελεί τόσο εξωτερικό όσο και εσωτερικό μήνυμα. Η πρώτη θεμελιώδης δοκιμασία ήλθε την άνοιξη του 2024 με το εξωτερικό όραμα του αντιχρίστου, όπως παριστάνεται στο Daniel 11:14.

Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ θέλουσιν ἐπαναστατῆσαι ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ ληστὰὶ τοῦ λαοῦ σου θέλουσιν ὑψωθῆ, διὰ τὸ στηρίξωσι τὴν ὄρασιν· ἀλλὰ θέλουσι πέσει. Δανιήλ 11:14.

Ο προηγούμενος στίχος εισήγαγε το Πανίον, και η μαρτυρία του Πανίου συνεχίζεται έως τον δέκατο πέμπτο στίχο.

Διότι ο βασιλεύς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐπιστρέψει καὶ θέλει παρατάξει πλῆθος μεγαλύτερον τοῦ προτέρου, καὶ βεβαίως θέλει ἔλθει μετὰ τινὰ ἔτη μετὰ μεγάλης στρατιᾶς καὶ μετὰ πολλῶν πλούτων. Δανιήλ 11:13.

Ο βασιλεύς του βορρᾶ στα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε είναι η πληρεξούσια δύναμη του παπισμού, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον Ronald Reagan στο εδάφιο δέκα, όταν αφαιρέθηκε το τείχος του σιδηρού παραπετάσματος, όπως προτυπώθηκε με την πτώση του Τείχους του Βερολίνου στις 9 Νοεμβρίου 1989. Το εδάφιο δεκαέξι σηματοδοτεί την απομάκρυνση του τείχους του χωρισμού μεταξύ εκκλησίας και κράτους κατά τον νόμο της Κυριακής. Τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα αντιπροσωπεύουν τον ουκρανικό πόλεμο που άρχισε το 2014, και το εδάφιο δεκατρία

προσδιορίζει την εκλογή του 2024, όταν ο Trump, ο όγδοος πρόεδρος μετά τον Reagan, ο οποίος είναι επίσης ο όγδοος πρόεδρος εκ των επτά προηγούμενων προέδρων, «επιστρέφει» με μεγαλύτερη δύναμη, διότι όταν επιστρέψει «θέλει εκστρατεύσει με πλήθος μεγαλύτερον του προτέρου, και βεβαίως θέλει ελθεί μετά τινά έτη». Τα «τινα έτη» είναι τα τέσσερα έτη του Joe Biden.

Μετά το 2024, σε συμφωνία με το εδάφιο δεκατρία, η Ρώμη θα εισέλθει στην προφητική ιστορία του Πανίου. Στις 8 Μαΐου 2025 επελέγη ο πρώτος πάπας από την πνευματική ένδοξη γη, και επέλεξε το όνομα Λέων, το οποίο φέρει μαζί του πολλά σημαντικά προφητικά χαρακτηριστικά. Κατόπιν, στο εδάφιο δεκαπέντε, η μάχη αρχίζει.

Και ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θὰ ἔλθῃ, καὶ θὰ ἐπιχώσῃ προχώματα, καὶ θὰ κυριεύσῃ τὰ ὀχυρώματα τῶν πόλεων· καὶ οἱ βραχίονες τοῦ νότου δὲν θὰ ἀντισταθοῦν, οὔτε ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς αὐτοῦ, οὔτε θὰ ὑπάρχῃ δύναμις διὰ νὰ ἀντισταθῇ. Δανιήλ 11:15.

Η μάχη του Πανείου τίθεται σε εξέλιξη στο εδάφιο δεκαπέντε, και το θηρίο της γης, το οποίο αντιπροσωπεύεται από τον Donald Trump, θα νικήσει το βασίλειο του νότου. Ο βασιλιάς του νότου στο εδάφιο ένδεκα άρχισε πόλεμο με την Ουκρανία, την αντιπρόσωπη δύναμη του παπισμού, η οποία χρηματοδοτήθηκε και υποστηρίχθηκε από την αντιπρόσωπη δύναμη του παπισμού του εδαφίου δέκα—τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο βασιλιάς του νότου θα ήταν νικηφόρος στη μάχη της Ραφίας, αλλά, στον απόηχο της νίκης, η προοδευτική διάλυση, η οποία συνδέεται πάντοτε με την παρακμή ενός δράκοντος-βασιλείου του νότου, αφήνει τον βασιλιά του νότου σε εξαιρετικά ευάλωτη θέση, καθώς ο βασιλιάς του βορρά επιστρέφει, ισχυρότερος από ποτέ, και προετοιμάζεται για τη μάχη του Πανείου. Η Ρωσία και ο Putin είναι ο βασιλιάς του νότου όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες εγκαινίασαν τον Ουκρανικό Πόλεμο το 2014. Το 2022 άρχισε η εισβολή και το αίμα άρχισε να ρέει. Το 2024 ο βασιλιάς του βορρά επέστρεψε.

Ο Πέτρος βρίσκεται στην Καισάρεια Φιλίππου, πράγμα που αποτελεί την αρχή της διακήρυξης του αγγέλματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Ο Πέτρος, όμοια με τον Ηλία και τους Μιλλερίτες, όπως εκπροσωπούνται από τον Litch και τον Snow, είχε προηγουμένως εκθέσει μια πρόρρηση περί κλειστής θύρας και Ισλάμ. Η εκπλήρωσή της προσδιορίζει τη διάκριση μεταξύ των αληθινών και ψευδών αγγελμάτων της όψιμης βροχής, και των αληθινών και ψευδών αγγελιοφόρων. Το άγγελμα του Πέτρου είναι το διορθωμένο άγγελμα του Nashville και του Ισλάμ, και όταν στέκεται στην Καισάρεια Φιλίππου, στέκεται στο Πάνειον, τη μάχη που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής του εδαφίου δεκαέξι. Η εκπλήρωση της πρόρρησης του Πέτρου προσδιορίζει την αρχή της διακήρυξης της Κραυγής του Μεσονυκτίου, όταν το Ισλάμ λύεται, πράγμα που είναι επίσης, γραμμή επάνω σε γραμμή, όταν φθάνει η μάχη του Πάνειου.

Το Όραμα του Δανιήλ δέκα

Η εορτή των σαλπίγγων αντιπροσωπεύει την έβδομη σάλπιγγα, η οποία είναι το τρίτο ουαί, το οποίο είναι το Ισλάμ. Η σάλπιγγα είναι μήνυμα προειδοποίησης, και επίσης κάλεσμα σε άγια σύναξη. Είναι επίσης η λυδία λίθος που αρχίζει όταν ολοκληρώνεται η δοκιμασία των τριάντα ημερών του δευτέρου ναού. Το πρώτο θεμελιώδες εξωτερικό οραματικό δοκίμιο του αντιχρίστου ήλθε την άνοιξη του 2024, και το δεύτερο εσωτερικό οραματικό δοκίμιο του Χριστού, όπως

παρίσταται στο Daniel 10, ήλθε το 2026.

Κατόπιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και ιδού, κάποιος άνδρας ενδεδυμένος λινά, του οποίου η οσφύς ήτο περιεζωσμένη με καθαρό χρυσίον του Ουφάζ· και το σώμα αυτού ήτο ως χρυσόλιθος, και το πρόσωπον αυτού ως όψις αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού ως εις χρώμα χαλκού πεπυρωμένου, και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή πλήθους.

Και εγώ, ο Δανιήλ, μόνος είδα την όραση· διότι οι άνδρες που ήσαν μαζί μου δεν είδαν την όραση· αλλά μέγας τρόμος έπεσε επ' αυτούς, ώστε έφυγαν να κρυφθούν.

Δια τουτο έγώ άφέθην μόνος, και είδον την μεγάλην ταύτην όρασιν, και δέν απέμεινεν έν έμοι ουδεμία δύναμις· διότι ή ευπρέπειά μου μετεστράφη έν έμοι εις φθοράν, και δέν διετήρησα ουδεμίαν δύναμιν.

Άκουσα δέ τή φωνή τών λόγων αυτού· και ότε ήκουσα τή φωνή τών λόγων αυτού, έπεσα εις βαθύν ύπνον επί πρόσωπόν μου, μετά του προσώπου μου προς την γήν.

Και ιδού, χείρ με ήγγισε, ήτις με έστησε επί τών γονάτων μου και επί τών παλαμών τών χειρών μου. Και είπέν μοι· Δανιήλ, άνήρ σφόδρα αγαπητός, νόησον τους λόγους τους όποιους λαλώ προς σε, και στήθι όρθός· διότι προς σε άπεστάλην τώρα. Και ένω έλάλησε προς έμέ τουτον τον λόγον, έστάθην τρέμων. Τότε είπέ μοι· Μη φοβοϋ, Δανιήλ· διότι από της πρώτης ήμέρας καθ' ήν έδωκας την καρδιαν σου εις τό να έννοήσης και να ταπεινώσης σεαυτον ένώπιον του Θεου σου, οι λόγοι σου ήκούσθησαν, και έγώ ήλθον δια τους λόγους σου. Άλλ' ό άρχων της βασιλείας της Περσίας άντέστη εις έμέ είκοσι μίαν ήμέρας· άλλ' ιδού, Μιχαήλ, εις τών πρώτων άρχόντων, ήλθε να με βοηθήση· και έγώ έμεινα εκεί μετά τών βασιλέων της Περσίας. Τώρα δέ ήλθον δια να σε κάμω να έννοήσης εκείνα που θα συμβοϋν εις τον λαόν σου έν ταϊς έσχάταις ήμέραις· διότι τό όραμα είναι έτι δια πολλας ήμέρας. Και ένω έλάλησε προς έμέ τοιούτους λόγους, έστρεψα τό πρόσωπόν μου προς την γήν, και έσιώπησα.

Και ιδού, ένας όμοιος με ομοίωμα υιών ανθρώπων άγγιξε τα χείλη μου· τότε άνοιξα το στόμα μου και μίλησα και είπα προς εκείνον που στεκόταν ένώπιόν μου· Κύριέ μου, εξαιτίας της οράσεως με κατέλαβαν οι οδύνες μου, και δεν μου απέμεινε καμία δύναμη. Διότι πώς δύναται ο δούλος του κυρίου μου τούτου να ομιλήσει με τον κύριό μου τούτον; επειδή, όσον αφορά εμένα, ευθύς δεν απέμεινε δύναμη μέσα μου, ούτε πνοή απέμεινε σε μένα.

Κατόπιν ήλθε πάλιν και με ήγγισε κάποιος όμοιος κατά την όψιν με άνθρωπο, και με ενίσχυσε, και είπε: Άνθρωπε σφόδρα αγαπητέ, μη φοβού· ειρήνη εις σε· ανδρίζου, ναι, ανδρίζου. Και όταν έλάλησε προς εμέ, ενισχύθηκα και είπα: Ας λαλήσει ο κύριός μου· διότι με ενίσχυσες. Δανιήλ 10:5–19.

Ο Δανιήλ, κατά την εικοστή δεύτερη ήμέρα, βλέπει το όραμα του ουράνιου Αρχιερέα στις έσχάτες ήμέρες. Το όραμα της Ρώμης που καθιερώνει το όραμα υπήρξε η θεμελιώδης και άλφα δοκιμασία του 2024, και το όραμα του Χριστού είναι η δοκιμασία του ναού. Αυτό επιφέρει διαχωρισμό της τάξεως εκείνης που φεύγει από τον Δανιήλ και κρύπτεται. Η τάξη αυτή κρύπτεται υπό ψεύδη και αναλήθειες, και γι' αυτόν τον λόγο λαμβάνει ισχυρή πλάνη.

Κατόπιν ο Δανιήλ αγγίζεται τρεις φορές, πρώτα από τον Γαβριήλ, έπειτα από τον Χριστό, και κατόπιν τρίτη φορά από τον Γαβριήλ. Στα Άγια των Αγίων, όταν ο Δανιήλ αγγίζεται τρεις φορές, τούτο απεικονίζει ενδυναμωση, διότι αρχίζει χωρίς καμία δύναμη όταν είδε το όραμα, αλλά με το τρίτο άγγιγμα τελικώς ενδυναμώνεται. Ενδυναμώνεται ώστε να κατανοήσει τι θα συμβεί στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Το προφητικό μήνυμα περί εκείνων που θα συμβούν στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι το μήνυμα που παριστάνεται μέσα στην παραβολή των δέκα παρθένων.

Ο Δανιήλ αρχίζει χωρίς δύναμη, διότι το όραμα τού κατόπτρου του Χριστού τον άφησε χωρίς δύναμη· αλλά έως το τέλος των τριών αγγιγμάτων ενδυναμώνεται, και η προσταγή «ισχύεις, ναι, ισχύεις» αποτελεί διπλασιασμό, ο οποίος σηματοδοτεί τον δεύτερο άγγελο ή τη δεύτερη δοκιμασία. Η δεύτερη δοκιμασία είναι η δοκιμασία του ναού, όπου ο λαός του Θεού ενδυναμώνεται για να διακηρύξει το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου όταν λήγει η συγκέντρωση του στρατοπέδου στο Exeter. Εκείνη η δοκιμασία είναι η δοκιμασία του ναού, όπου ο ακρογωνιαίος λίθος της κορυφής, ο οποίος ήταν το θεμέλιο και ο ακρογωνιαίος λίθος, γίνεται ο θαυμαστός λίθος της κορυφής του ναού, σηματοδοτώντας έτσι την ολοκλήρωσή του. Ο Δανιήλ ενδυναμώνεται κατά την εικοστή δεύτερη ημέρα, όταν εισέρχεται δια της πίστεως στα Άγια των Αγίων. Όταν το πράττει αυτό, ο Γαβριήλ τον αγγίζει, έπειτα ο Χριστός τον αγγίζει και κατόπιν ο Γαβριήλ τον αγγίζει πάλι. Ο Δανιήλ, επομένως, ενδυναμώνεται ώστε να διακηρύξει το μήνυμα μέσα στα Άγια των Αγίων, όπου βλέπει τον Χριστό μεταξύ δύο αγγέλων, και ο τόπος μέσα στα Άγια των Αγίων όπου ο Χριστός βρίσκεται στο μέσον είναι το ιλαστήριο, με τα δύο επισκιάζοντα χερουβίμ να ατενίζουν προς την κιβωτό, η οποία φωτίζεται από το φως της δόξης της Σεχινά του Χριστού, καθήμενου επί του θρόνου Του. Το όραμα του Δανιήλ δέκα είναι προφητικώς δομημένο, με τον Δανιήλ να ατενίζει τη δόξα του Χριστού ως τη Σεχινά επάνω στον θρόνο του ιλαστηρίου, ενώ τα δύο επισκιάζοντα χερουβίμ ατενίζουν μέσα στην κιβωτό!

Πριν από τη γιορτή των σαλπίγγων, ο Ηλίας διακηρύσσει ότι το μήνυμά του περί βροχής είναι το μόνο μήνυμα βροχής που είναι από τον Κύριο, και προβάλλει μια προφητεία η οποία καταλήγει στην εκπλήρωσή της με μια επίδειξη που αποδεικνύει ποιος είναι ή ποιος δεν είναι ο αγγελιοφόρος και τι είναι ή τι δεν είναι το μήνυμα. Επί τριάμισι έτη πριν από το Κάρμηλο, ο βασιλιάς Αχαάβ αναζητούσε τον Ηλία, διότι υπάρχει μια περίοδος διαμάχης που προηγείται του Καρμήλου. Το Όρος Κάρμηλος είναι απλώς η λυδία λίθος όπου ο χαρακτήρας φανερώνεται. Η ίδια περίοδος στη Μιλλεριτική ιστορία περιείχε την ίδια μαρτυρία, καθώς εκείνοι που μισούσαν το μήνυμα απέκλεισαν τους πιστούς από τις εκκλησίες, και οι πιστοί κατόπιν ύψωσαν ένα μήνυμα που καλούσε τους ανθρώπους να εξέλθουν από τον πεπτωκότα πρώην λαό της διαθήκης, ο οποίος παραμεριζόταν.

Ο Πέτρος βρίσκεται στον Πεντηκοστιανό κυριακάτικο νόμο διακηρύττοντας το μήνυμα του Ιωήλ, πράγμα που σημαίνει ότι ο Πέτρος διακηρύττει το ίδιο μήνυμα όταν αρχίζει η περίοδος της Κραυγής του Μεσονυκτίου στο τέλος της συγκεντρώσεως του στρατοπέδου του Exeter, η οποία άρχισε όταν η πρόβλεψη του Πέτρου είχε διορθωθεί, όπως είχαν διορθωθεί και τα μηνύματα του Snow και του Litch. Μία αντιλογία προηγείται πάντοτε της εκπληρώσεως της προφητείας. Η αντιλογία, επομένως, αρχίζει πριν από την εκπλήρωση της προφητείας.

Το μήνυμα που προκαλεί ανησυχία στον Αγαάβ, την Ιεζάβελ και τους προφήτες της, καθώς και στους φιλονικούντες Ιουδαίους των ημερών του Χριστού, και στους πεπτωκότες Προτεστάντες της Μιλλεριτικής ιστορίας, προσδιορίζεται από τον Πέτρο ως το βιβλίο του Ιωήλ. Πριν από την τρίτη λυδία λίθο, η οποία σημειώνεται από το λύσιμο του όνου, το μήνυμα του Πέτρου προσβάλλεται από τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό, και ο Πέτρος ανταποκρίνεται στην αντίσταση προσδιορίζοντας ότι οι αγγελιοφόροι δεν είναι μεθυσμένοι, αλλά είναι απλώς εκπλήρωση των τριών κεφαλαίων του Ιωήλ. Τα τρία κεφάλαια του Ιωήλ αρχίζουν με μία δριμεία καταδίκη του Λαοδικειακού Αντβεντισμού. Όταν το μήνυμα φθάσει στα αυτιά εκείνων που είναι μεθυσμένοι από σίκερα, θα ανταποκριθούν. Αντιμετώπισαν τον Χριστό καθώς κατέβαινε από το όρος καθ' οδόν προς την Ιερουσαλήμ, και Τον αντιμετώπισαν ξανά στην Ιερουσαλήμ.

Το υποζύγιο λύεται, η είσοδος αρχίζει· οι σχολαστικίζοντες Ιουδαίοι θέλουν να φιμωθεί το μήνυμα. Ο Ιησούς συνεχίζει και έπειτα σταματά και κλαίει για την τελευταία ημέρα του δοκιμαστικού χρόνου του Αντβεντισμού. Έπειτα, στην Ιερουσαλήμ, ακολουθεί άλλη μία αντιπαράθεση με τους Ιουδαίους, οι οποίοι επιθυμούν ο λαός να παύσει το μήνυμά του. Όταν ο ήλιος έδυσε εκείνη την ημέρα, η δοκιμαστική περίοδος για το ιουδαϊκό έθνος έφθασε σε ένα ακόμη στάδιο. Η εξέλιξη της αντιστάσεως συνεχίζεται έως τον θάνατο του σταυρού, και άρχισε με πλήρη ένταση με την ανάσταση του Λαζάρου, η οποία σήμανε την άφιξη του δευτέρου αγγέλου και του χρόνου της καθυστερήσεως.

Η Βηθανία ήταν τόσο κοντά στην Ιερουσαλήμ, ώστε η είδηση για την ανάσταση του Λαζάρου μεταφέρθηκε σύντομα στην πόλη. Μέσω κατασκοπών που είχαν γίνει μάρτυρες του θαύματος, οι Ιουδαίοι άρχοντες έλαβαν γρήγορα γνώση των γεγονότων. Συγκλήθηκε αμέσως συνεδρίαση του Συνεδρίου, για να αποφασιστεί τι έπρεπε να γίνει. Ο Χριστός είχε τώρα καταστήσει πλήρως φανερή την εξουσία Του επάνω στον θάνατο και στον τάφο. Εκείνο το μέγα θαύμα ήταν η κορυφαία απόδειξη που προσέφερε ο Θεός στους ανθρώπους ότι είχε αποστείλει τον Υιό Του στον κόσμο για τη σωτηρία τους. Ήταν μια εκδήλωση θείας δυνάμεως, επαρκής για να πείσει κάθε νου που βρισκόταν υπό την καθοδήγηση της λογικής και της φωτισμένης συνειδήσεως. Πολλοί από εκείνους που έγιναν μάρτυρες της αναστάσεως του Λαζάρου οδηγήθηκαν να πιστεύσουν στον Ιησού. Αλλά το μίσος των ιερέων εναντίον Του εντάθηκε. Είχαν απορρίψει κάθε προγενέστερη απόδειξη της θεότητάς Του, και το νέο αυτό θαύμα δεν έκανε παρά να τους εξαγριώσει περισσότερο. Ο νεκρός είχε αναστηθεί στο πλήρες φως της ημέρας και ενώπιον πλήθους μαρτύρων. Καμία πανουργία δεν μπορούσε να αναιρέσει μια τέτοια απόδειξη. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο η έχθρα των ιερέων έγινε πιο θανατηφόρα. Ήσαν περισσότερο αποφασισμένοι από ποτέ να θέσουν τέρμα στο έργο του Χριστού.

«Οι Σαδδουκαίοι, αν και δεν ήσαν ευνοϊκά διακείμενοι προς τον Χριστό, δεν ήσαν τόσο γεμάτοι κακία εναντίον Του όσο οι Φαρισαίοι. Το μίσος τους δεν είχε υπάρξει τόσο πικρό. Αλλά τώρα είχαν καταληφθεί από πλήρη ανησυχία. Δεν είστευαν στην ανάσταση των νεκρών. Προβάλλοντας τη λεγόμενη επιστήμη, είχαν συλλογισθεί ότι θα ήταν αδύνατον ένα νεκρό σώμα να επανέλθει στη ζωή. Αλλά με λίγα λόγια από τον Χριστό η θεωρία τους είχε ανατραπεί. Αποδείχθηκε ότι αγνοούσαν τόσο τις Γραφές όσο και τη δύναμη του Θεού. Δεν έβλεπαν καμιά δυνατότητα να εξαλείψουν την εντύπωση που είχε προκληθεί στον λαό από το θαύμα. Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι να απομακρυνθούν από Εκείνον που είχε κατορθώσει

να αφαιρέσει από τον τάφο τους νεκρούς του; Κυκλοφόρησαν ψευδείς αναφορές, αλλά το θαύμα δεν μπορούσε να αρνηθεί, και δεν ήξεραν πώς να εξουδετερώσουν την επίδρασή του. Μέχρι τότε οι Σαδδουκαίοι δεν είχαν ενθαρρύνει το σχέδιο να θανατωθεί ο Χριστός. Αλλά μετά την ανάσταση του Λαζάρου αποφάσισαν ότι μόνο με τον θάνατό Του μπορούσαν να ανακοπούν οι άφοβες καταγγελίες Του εναντίον τους». Η Ζωή του Χριστού, 537.

Ο θάνατος του Λαζάρου σηματοδότησε την αρχή των τεσσάρων ημερών κατά τις οποίες ο Ιησούς καθυστέρησε. Ο θάνατός του αντιπροσώπευε την άφιξη του δεύτερου αγγέλου, η οποία σηματοδοτεί την έναρξη του χρόνου της καθυστέρησης. Η ανάστασή του σηματοδοτεί την ανάσταση των δύο μαρτύρων στις 31 Δεκεμβρίου 2023, είκοσι δύο έτη μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Η ανάστασή του σηματοδοτεί την ανάσταση των νεκρών ξηρών οστών του Ιεζεκιήλ. Η ανάστασή του προτυπώθηκε από τη δημιουργία του Αδάμ, η οποία συνίστατο στη συνένωση της ανθρωπότητας, η οποία παριστάνεται από τον πηλό, με τη Θεότητα, η οποία παριστάνεται από την πνοή της ζωής.

«Οι ιερείς και οι άρχοντες των Ιουδαίων μισούσαν τον Ιησού· αλλά πλήθη συνέρρεαν για να ακούσουν τα λόγια της σοφίας Του και να γίνουν μάρτυρες των θαυμαστών έργων Του. Ο λαός είχε διεγερθεί με το βαθύτερο ενδιαφέρον και ακολουθούσε με αγωνία τον Ιησού, για να ακούσει τις διδασκαλίες αυτού του θαυμαστού Διδασκάλου. Πολλοί από τους άρχοντες πίστεψαν σ' Αυτόν, αλλά δεν τολμούσαν να ομολογήσουν την πίστη τους, μήπως αποβληθούν από τη συναγωγή. Οι ιερείς και οι πρεσβύτεροι αποφάσισαν ότι κάτι έπρεπε να γίνει, ώστε να αποσπάσουν την προσοχή του λαού από τον Ιησού. Φοβούνταν ότι όλοι θα πίστευαν σ' Αυτόν. Δεν έβλεπαν καμία ασφάλεια για τον εαυτό τους. Έπρεπε είτε να χάσουν τη θέση τους είτε να θανατώσουν τον Ιησού. Και αφού Τον θανατώσουν, θα εξακολουθούσαν να υπάρχουν εκείνοι που θα ήσαν ζωντανά μνημεία της δύναμής Του. Ο Ιησούς είχε αναστήσει τον Λάζαρο από τους νεκρούς, και φοβούνταν ότι, αν θανάτωναν τον Ιησού, ο Λάζαρος θα μαρτυρούσε για τη θαυμαστή δύναμή Του. Ο λαός συνέρρεε για να δει εκείνον που είχε αναστηθεί από τους νεκρούς, και οι άρχοντες αποφάσισαν να θανατώσουν και τον Λάζαρο, και να καταπνίξουν έτσι τον ενθουσιασμό. Τότε θα έστρεφαν τον λαό στις παραδόσεις και τις διδασκαλίες των ανθρώπων, στο να αποδεκατίζουν τον δυόσμο και το πήγανο, και πάλι θα ασκούσαν επιρροή επάνω τους. Συμφώνησαν να συλλάβουν τον Ιησού όταν θα ήταν μόνος· διότι, αν επιχειρούσαν να Τον συλλάβουν μέσα στο πλήθος, ενώ η διάνοια του λαού ήταν ολόκληρη στραμμένη σ' Αυτόν, θα λιθοβολούνταν.» Early Writings, 165.

Στις 18 Ιουλίου 2020 οι δύο μάρτυρες της Αποκάλυψης θανατώθηκαν, και έφθασαν ο δεύτερος άγγελος και ο χρόνος της καθυστέρησης. Στις 31 Δεκεμβρίου 2023 άρχισε η διαδικασία της αναστάσεως σε δύο στάδια. Το πρώτο στάδιο ήταν το θεμέλιο· το δεύτερο στάδιο ήταν η ανέγερση του ναού επάνω στο θεμέλιο. Η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας μίσησε το μήνυμα από τον καιρό που γεννήθηκε, το 1989, και εξακολουθεί ακόμη να το μισεί. Τώρα που οι μισητοί μάρτυρες, τους οποίους νόμιζαν νεκρούς, είναι πάλι ζωντανοί, θα μισήσουν το μήνυμα ακόμη περισσότερο. Θα αντιμάχονται την πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020 με δηλητήριο όμοιο με εκείνο που είχαν οι Ιουδαίοι για την ανάσταση του Λαζάρου. Στην ιστορία της δοκιμασίας του ναού, ο Πέτρος θα απαντήσει στις εσφαλμένες τους κατηγορίες, υποδεικνύοντας το βιβλίο του Ιωήλ ως την απάντηση σε όλα τα ψεύδη τους.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.